

PŘÍLOHA

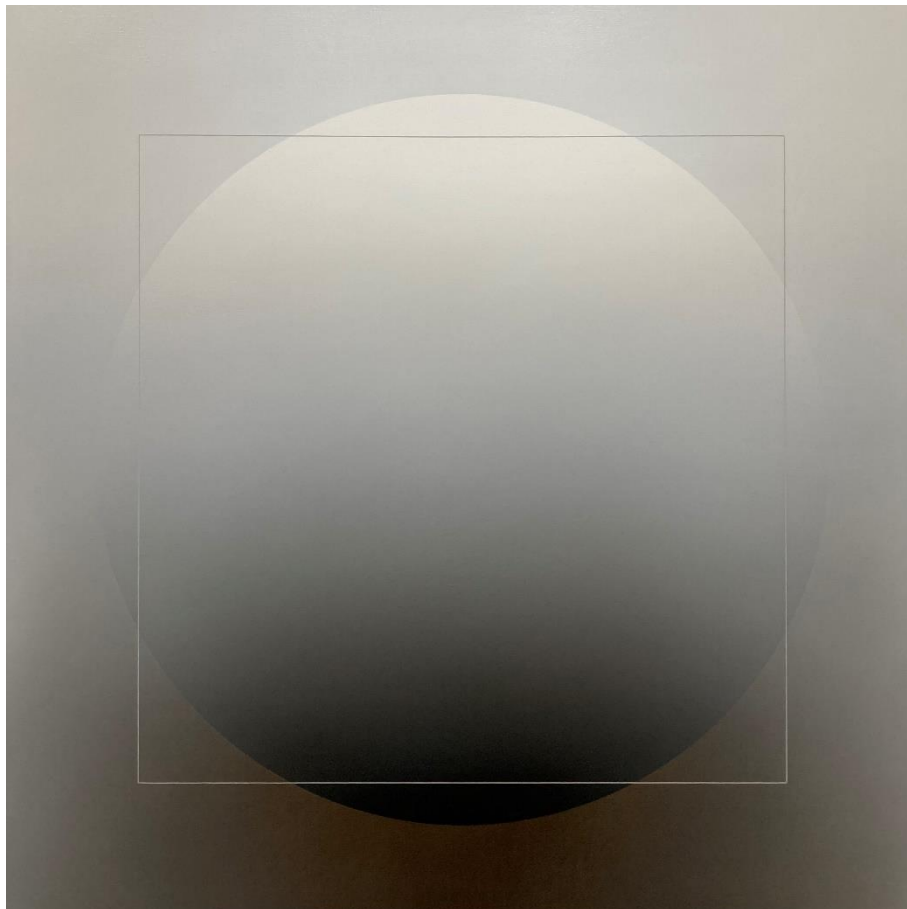
PŘEHLED AUTORŮ A ZAKOUPENÝCH DĚL V ROCE 2021

Zdeněk Trs

Zdeněk Trs (*1985, Liberec) studoval v ateliéru skla u prof. Vladimíra Kopeckého na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze (2004–2007) a na Akademii výtvarných umění v ateliéru klasických malířských technik u prof. Zdeňka Berana (2007–2010).

V začátcích své tvorby se inspiroval hyperrealismem, který však obohatil netradičními motivy i redukovanou barevností. Poté začal část reality překrývat závoji a maloval to, co bylo částečně nebo i úplně skryté. V další fázi plynule přešel k zobrazování (skrytých) symbolů pomocí geometrických forem. Umělec tak zcela přirozeně dochází k tématu sjednocování umění, vědy i duchovního světa, avšak nepracuje pouze s idejemi či představami o uspořádání kosmu. Pracuje s iluzí, která je vizuálně přitažlivá a překvapivá současně. Jeho dílo získalo řadu ocenění, jako například hlavní cenu Art Prize CBM v roce 2015. V roce 2020 byl vybrán na mezinárodní umělecký veletrh SCOPE New York, který se každoročně koná během Armory Week v New Yorku, do kategorie The New Contemporary.

Zakoupené dílo *Kvadratura kruhu II.* je z roku 2021. V tomto díle je zdůrazněn fenomén světelné a barevné průzračnosti a hledání harmonických matematických poměrů na základě geometrické konstrukce obrazu.

Kvadratura kruhu II., 2021, akryl a olej na plátně, 140 × 140 cm

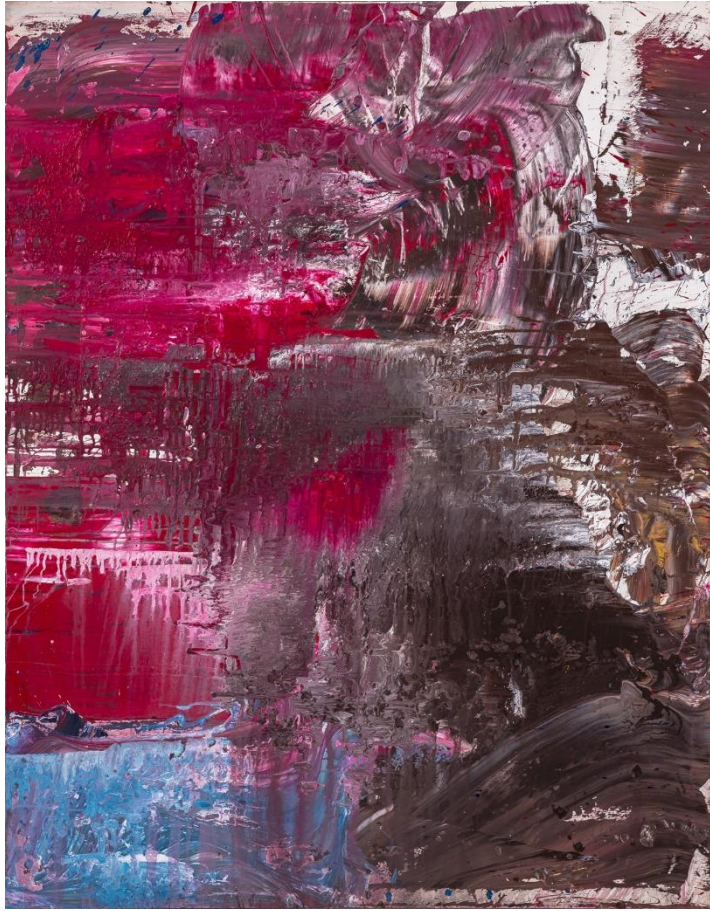
Tomáš Plesl

Tomáš Plesl (*1974, Jablonec nad Nisou) studoval střední uměleckoprůmyslovou školu sklářskou v Železném Brodě (1988–1992) a u prof. Mariana Karla a později Vladimíra Kopeckého na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze (1992–1998).

Jako výtvarný pedagog působil Tomáš Plesl na Střední uměleckoprůmyslové škole sklářské v Železném Brodě (1999–2001), od roku 2002 na Střední uměleckoprůmyslové škole a Vyšší odborné škole v Jablonci nad Nisou, v současnosti opět na Střední uměleckoprůmyslové škole sklářské v Železném Brodě. Jeho malba je robustní a pastózní s výrazným rukopisem a jasnými barvami, nezapře souvislost s výrazovostí Vladimíra Kopeckého. Tomáš Plesl používá obvykle větší formáty, námětově vychází ze skutečnosti, jíž však výrazně abstrahuje až do polohy výtvarného gesta vytvářejícího znakovou podobu díla. Jeho tvorba zahrnuje krajinomalbu, ale i zátiší a figurální kompozice. Tomáš Plesl ve své tvorbě vychází primárně z krajiny Železnobrodská, se kterou souzní vlastním silným prožitkem a soužitím s podhorským krajem. Rozpětí středoevropského prostoru je znázorněno gestickou malbou, přesto jsou u Plesla patrné odkazy k romantismu. V OGL doposud nebyl zastoupen.

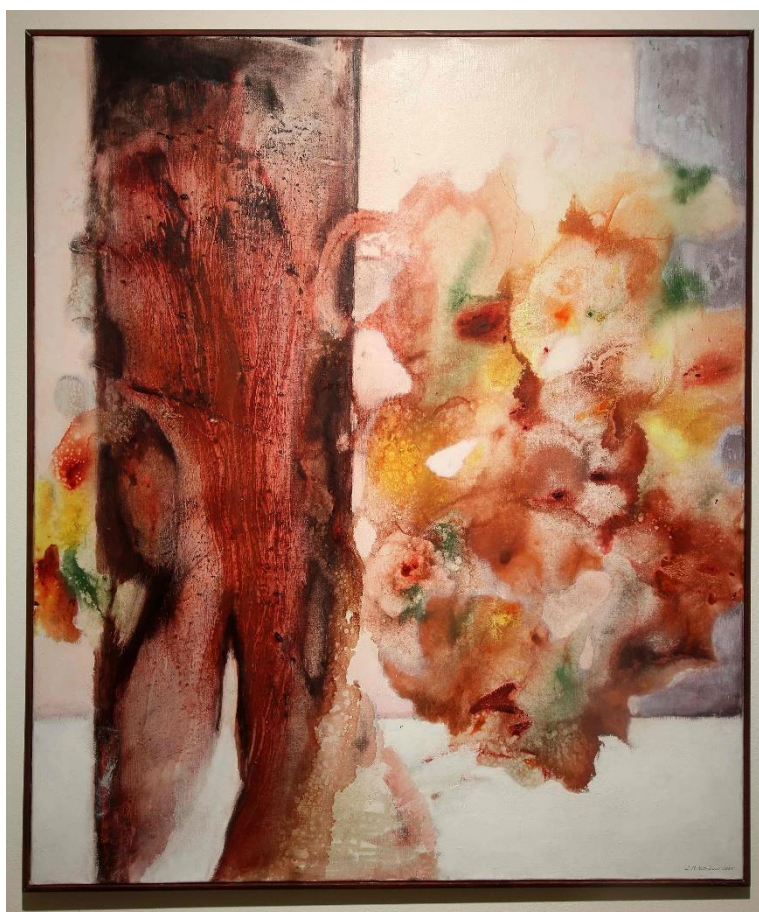
Hlubina, 2021, akryl na plátně, 140 × 190 cm

Dálný východ, 2021, akryl na plátně, 140 × 190 cm

Zdenka Marie Nováková

Celoživotně se Zdenka Marie Nováková (*1939, Jičín) věnuje architektuře i malování. Z jejích architektonických realizací je patrně nejznámější soubor budov Chemapol – Investa v Praze, který patří mezi nejvýznamnější budovy 60. let v Československu. V letech 1968–1990 se v různých pozicích pedagogicky angažovala na AVU v Praze. Od roku 1980 je docentkou. V roce 2018 získala Cenu Jože Plečnika za celoživotní přínos české architektuře. Svoje obrazy vystavuje od roku 1980 a má za sebou přes 40 samostatných výstav. Její díla jsou zastoupena v českých i zahraničních sbírkách včetně Národní galerie v Praze. Je držitelkou řady ocenění za malbu zejména v Itálii. Její malířský projev je založen na vnímání rozmanitostí přírody. Je emotivně lyrický a v českém prostředí se nejvíce blíží projevu Oldřicha Smutného. V posledních 20 letech se inspiruje též vážnou hudbou, ke které má jako bývalá tanečnice a hráčka na klavír hluboký vztah. Autorka se též řadí do širšího okruhu spjatých s libereckým regionem. Byla členkou Maloskalského výtvarného spolku, s místními malíři jí pojilo blízké přátelství a též řadu let pobývala ve Velkých Hamrech u Tanvaldu. Krajina Maloskalska a Jizerských hor jí byla přirozenou inspirací. Dosud ve sbírce OGL nebyla zastoupena.

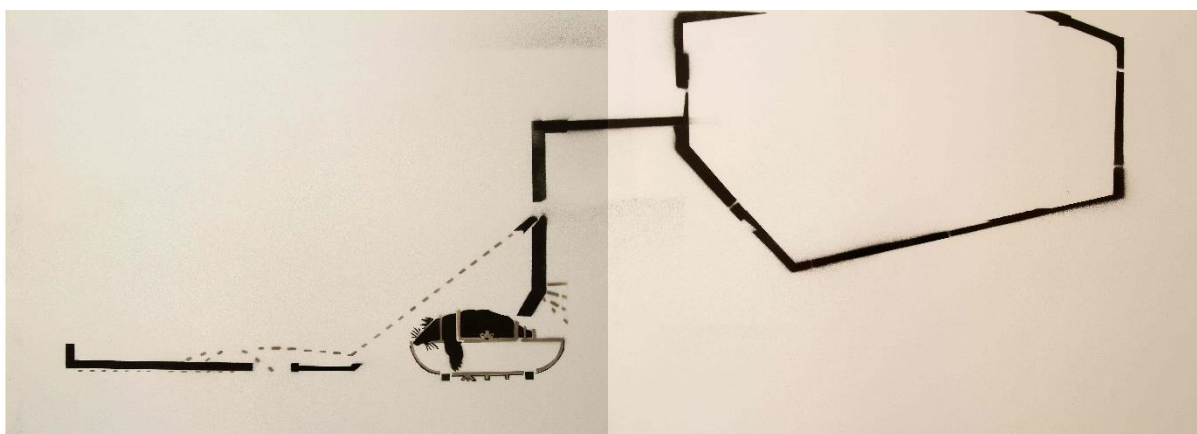

Zahrada I., 2005, olej plátno, 130 × 110 cm

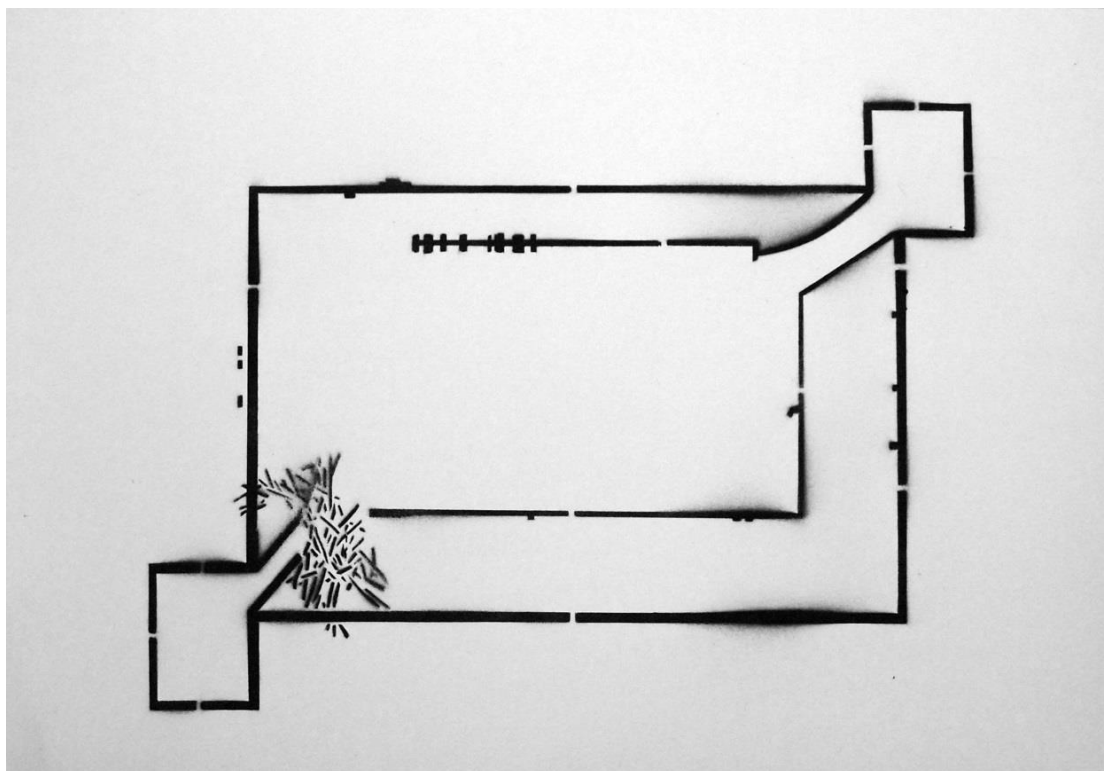
Markéta Hlinovská

Markéta Hlinovská (*1978, Praha) je česká kreslířka, malířka a grafička, jejíž díla jsou zastoupena v galeriích a soukromých sbírkách v ČR (Galerie hlavního města Prahy) i v zahraničí (Francie, Kanada, Polsko). Práce Markéty Hlinovské vychází z principů klasické kresby a grafiky, autorka však hranice obou oborů překračuje. Používá řadu inovativních prvků jako je šablona, objekt, kresba na stočenou roli papíru atp. Předmětný a animální svět zobrazuje prostřednictvím převážně jednobarevných stříkaných šablon a kreseb a chromaticky minimalizovaných akvarelů. Jednotlivé práce vznikají v rámci větších cyklů, z nichž pak autorka inklinující k 3D pojetí vytváří prostorové a *site specific* instalace. Práce Hlinovské se vyznačují sdělností, záživnou formou a schopností tlumočit niterné lidské pocity a emoce. Zřejmý je také smysl pro situační komiku a anekdotickou zkratku. Její dosud nejdůležitější výstavou bylo představení jejích nejnovějších prací v GHMP v Colloredo-Mansfeldském paláci v roce 2018. Z části navazovala na starší projekt Hnízda a pasti. Šlo však o mnohem rozsáhlejší a tematicky více vrstevnatý prostorový projekt zralé autorky. V centru pozornosti Hlinovské i aktuálně zůstává poměrně realistické znázorňování zvířat. Spolu s lineárním – většinou monochromním – pojetím patří k nejviditelnějším charakteristickým znakům autorčiny tvorby. V pracích Hlinovské figurují zvířata jako herci, aktéři a hybatelé děje. Lidské postavy na nich nenajdeme. Autorka nachází nečekané paralely a vztahy mezi světem živé přírody zastoupeným zvířaty a člověkem stvořeným světem umělým.

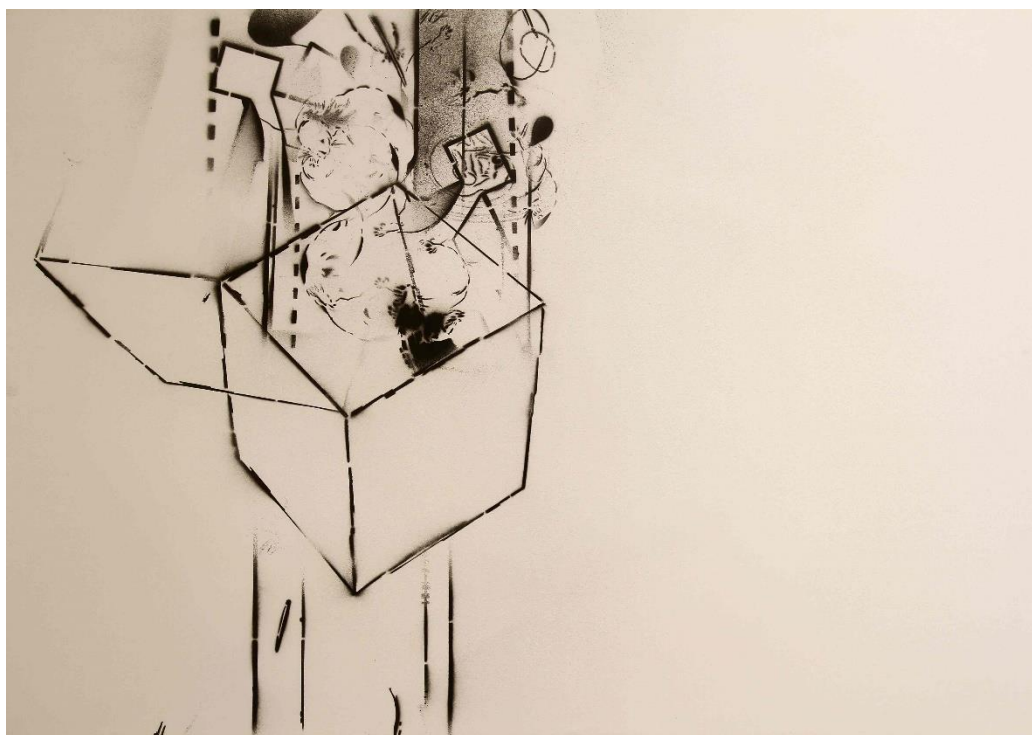
Pro akvizici byla vybrána díla ze staršího období, kdy na sebe Markéta Hlinovská upozornila a stala se nedílnou součástí české výtvarné scény. Ještě odkazují k tradičnímu grafickému školení a zároveň v nich jsou obsaženy všechny typické atributy její navazující práce. Ve sbírce dosud zastoupena nebyla.

Krtčí past III (diptych z cyklu *Hnízda a pasti*), 2011, sprej na papíře, 50 × 140 cm

Krtčí past prázdná (z cyklu Hnízda a pasti), 2011, sprej na papíře, 35 × 50 cm

Pád II (z cyklu Hnízda a pasti), 2011, sprej na papíře, 70 × 100 cm

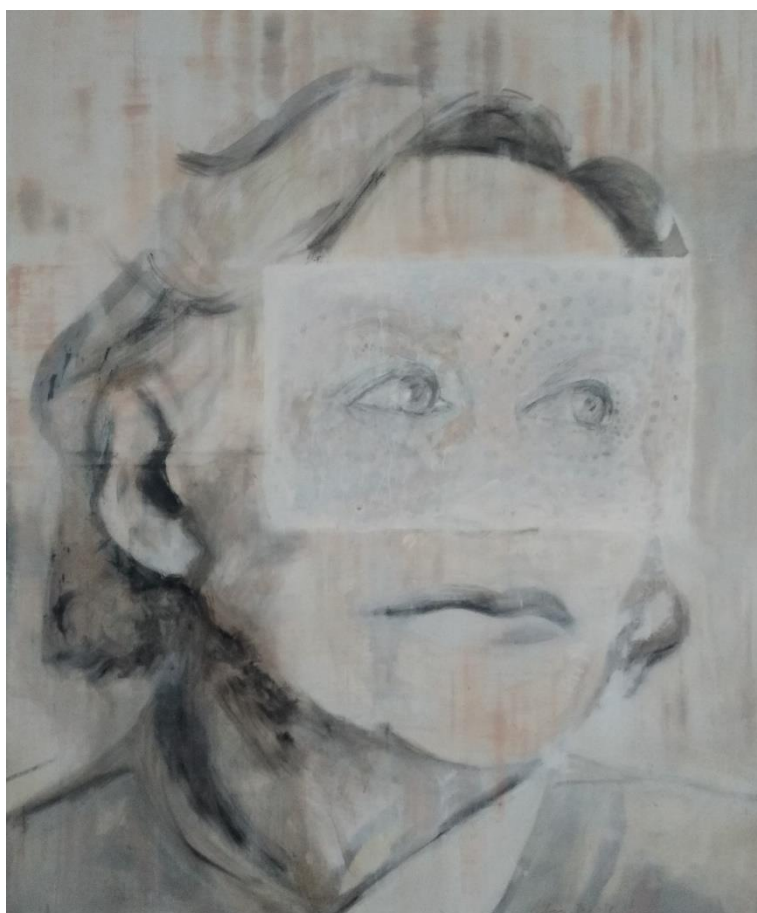

Hnízdění (z cyklu Hnízda a pasti), 2012, sprej na papíře, rozměr celku 122 × 196 cm

Libuše Pražáková

Libuše Pražáková (*1984, Jilemnice) vyhledává témata, která ji oslovují silným emocionálním nábojem a jejich následné zpracování ji přináší inspirativní prostředí. V počátcích se věnovala přírodním tématům, k nimž se průběžně též navrácí. Přírodní motivy brzy vystřídala tematika rodičovského vztahu matky a dítěte. Zpočátku idylické obrazy návratu do věčného dětství brzy vystřídaly obrazy o komunikaci mezi rodiči a o síle slov, které dokážou ublížit. Dalším výrazným impulzem k tvorbě byla vážná nemoc jejího syna, která vyžadovala velkou duševní sílu k zvládnutí.

Autorka dokáže své myšlenky pregnantně formulovat, a tak pro charakteristiku dalšího tématu portrétu významných žen budou použita její vlastní slova: *„Když jsem byla v tíživé situaci se zdravím syna a bylo to fakt až na dřev, tak mi došlo, že síla ženy je vlastně nedoceněná. Chtěla jsem se zabývat jezdeckým pomníkem žen, ale zjistila jsem, že nejsou. Ale pak mi došlo, že ženy koně nepotřebují, že jsou silné, pevné a statečné i bez nich a začala jsem tedy malovat jen portréty. Mělo to být projevení úcty každé ženě, která zvládla svoji roli matky, milenky, manželky, pracovní roli, vychovala další generaci dobrých lidí a uchovala si to svoje. Svůj nadhled, půvab. Ustála ten život se vším.“* Libuše Pražáková si k ztvárnění podobizen často vybírala osobnosti jí blízké, často umělkyně.

Běla Kolářová, 2020/21, olej a tužka na plátně, 140 × 170 cm

Dorota Sadovská

Dorota Sadovská (*1973, Bratislava) je významnou slovenskou umělkyní vstupující na uměleckou scénu v polovině devadesátých let jako solitér s důrazem na figurativní malbou. Zaujala nezaměnitelným rukopisem s důrazem na tělesnost. Svoji pozici si brzy obhájila nejen na domácí, ale také na zahraniční scéně.

Zakoupená malířská díla *Svatá Zdislava* a *Kojící madona* byla vytvořena přímo pro výstavu *Spiritualita* a výstavní prostor Oblastní galerie Liberec. Autorka vědomě nabourává formu závěsného obrazu a expanduje do prostoru. Současně je demonstrována práce s intimitou tělesnosti, kdy figurativní dílo je pro diváka snadno komunikativní a čitelné. Dorota Sadovská mistrně dokáže odhmotnit tělo inspirované životem světců tak, že symbolika vyvěrající z tradiční ikonografie je přítomna jen v naznačení gest. S libereckým krajem je také spjata sama znázorněná svatá Zdislava, která za svého života přispěla k rozvoji regionu.

Svatá Zdislava, 2020, akryl na plátně, 90 × 90 cm

Na malbě české patronky svaté Zdislavy autorka vyjádřila vyobrazení matky s dětmi v přirozené a nenucené poloze. Světice otáčí k divákovi tvář a vtahuje nás do dění na obraze. I dnes je postava svaté Zdislavy inspirativní darováním energie, schopností a času slabším. Na tmavomodrém ultramarínovém pozadí Dorota Sadovská dokázala skvěle zachytit figury svaté Zdislavy a jejích dětí jasnou žlutou linií, kterou můžeme interpretovat jako prozářený dobrý příklad vstupující do životů jiných. V Jablonném v Podještědí se svatá Zdislava zasloužila o vybudování dominikánského kláštera a baziliky sv. Vavřince a sv. Zdislavy, kde je také pochována.

Kojící Madona, 2020, akryl na plátně, 90 × 90 cm

Na obraze vidíme mladou zamyšlenou ženu, která ve svém náručí kojí zvědavé dítě. Jedná se o velmi intimní scénu, na kterou se díváme z podhledu. Pokud obraz čteme tak jako písmo, tedy zleva doprava, její tvář je natočena k něčemu, co teprve přijde, do tušené budoucnosti. Nevíme, čemu nastavuje svoji tvář, ale přesto poskytuje pocit pohody a jistoty svému dítěti. Ukazuje nám bytost otevřenou, přijímající i dávající, citlivou pro potřeby toho, kdo je na ní závislý. Dorota Sadovská zde užila opět tmavomodré ultramarínové pozadí a jasnou žlutou linii na vyjádření figurativního motivu kojící matky. Tento motiv Dorota Sadovská rozvíjí od roku 2018.

David Hanvald

David Hanvald (* 1980, Liberec) patří v současné době mezi nejvýznamnější umělce, kteří jsou spjati s libereckým regionem, a to nejen svým narozením, ale také působením. Jeho tvorba, která významně přesahuje hranice regionu, originálním způsobem představuje syntézu racionální (de)konstrukce a hravého přístupu i daným tématům. Tím, jak často včleňuje svá díla do prostoru a díky živému a expresivnímu gestu mají jeho práce často téměř magickou přitažlivost.

Zakoupené dílo představuje důležitý článek ve vývoji autorovy malířské tvorby, protože sjednocuje konceptuální myšlení o možné podobě obrazu v netradičním formátu. Jeho základními prvky jsou široké expresivní gesto, prostorovost, zdůrazňování boční strany plátna, začlenění rámu do celkového vyznění a možnost instalace v osobitém pojetí. Obraz byl prezentován též v zahraničních galeriích a je publikováno v několika katalozích.

Tvar modré II. (Z cyklu Názvy), 2015, akryl a spray na plátně, 239 × 194 cm
(foto z výstavy Rukopis převzít nejde! v Oblastní galerii Liberec)